

עת"א 23548/06 - איסלאם אבו אחמד (אסיר), נגד ועדת שחרורים מקום מושבה בכלא דמון

בית המשפט המחוזי בחיפה

01 يول' 2015

עת"א 15-06-23548 אבו אחמד (אסיר) נ' שירות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

בפני הרכב כב' השופטים:

רון שפירא, סגן נשיא [אב"ד]

abrahem alikim

בtiny טאובר

העוטר

איסלאם אבו אחמד (אסיר), ת"ז 1981 200581

עו"ב"כ עו"ד מיכל דידי ועו"ד ליאור דידי

נגד

המשיבה

ועדת שחרורים מקום מושבה בכלא דמון

עו"פ פרקליטות פלילת מחוז חיפה

פסק דין

בפניו עתירה אסיר המופנית כנגד החלטת ועדת השחרורים מקום מושבה בכלא דמון, ועדת בראשות כב' השופט (בדימוס) ח' שלוני, שניתנה ביום 9.6.15, לפיה נדחתה בקשה העוטר לשחררו המוקדם על תנאי ברישון.

יצין כי עתירה זו הינה המשך לעתירה קודמת שנDONA בפניו, עת"א 15-05-19804. שם דנו בבקשת היוזץ המשפטי למלשלה לבטל החלטה קודמת של אותה ועדת שחרורים, אשר הורתה על שחררו המוקדם של העוטר. ביום 14.5.15 ניתן פסק דין, במסגרתו קבענו כי חומר מודיעיני הקשור לכאורה את העוטר לארגון פשיעה לא הובא בפני הועודה, והורינו על החזרת הדיון לוועדה, כדי שיוצג החומר המודיעיני לעיינה באופן שיאפשר לה לשקל את האמור בו. ועדת השחרורים אכן התקנסה, עיינה בחומר מודיעיני והחליטה לדוחות את בקשתו של העוטר. מכאן העתירה שבפניו.

בדיוון בפניו טענה באת כוחו של העוטר, כי למעשה ועדת השחרורים דינה שוב באותו מידע אשר היה בפניה בעבר, ולא הובא בפניה כל נתון חדש המצדיק לשנות את ההחלטה הקודמת. נטען כי העוטר למעשה קשור באופן עקיף למשפחה חררי, וזאת בקשרו נשואין עם אישة שהיא קרובת משפחה של אותם גורמים. ואולם נטען כי למעשה אין לעוטר עצמו חלק בארגון הפשיעה, ולמעשה לא הוצגו כל מידעים רלוונטיים בפני ועדת השחרורים. עוד מוסיפה ב"כ העוטר כי העוטר מצויע בעט ערבי שחררו המלא. שחרור מוקדם יאפשר להעמידו בפיקוח ולשכלו בטיפול, בעוד שאם ישלים את כל מסרו (העתיד להסתיים בספטמבר הקרוב) ישוחרר ללא כל ליווי ופיקוח, ומכאן שהאינטרס הוא לשחררו בשחרור מוקדם.

ב"כ המשיבה טוענת כי יש לדוחות את העתירה, לאחר ומדובר בהחלטה סבירה המבוססת על מידעים המצביעים על קשרים שיש לעוטר עם ארגון הפשעה.

עמוד 1

לאחר שבחנו שוב את כל החומר המודיעיני, לרבות עדכון חומר מודיעיני מיום 4.5.15, חומר אשר לא היה בפני הוועדה הקדמתית ואף לא בפנינו בדיון בעתרה הקדמתית, סבוריים אנו כי יש לדוחות את העתירה.

טרם נתיחס להחלטת הוועדה ולחומר המודיעיני, נזכיר את הכללים החלים על היקף התערבותו של בית משפט מנהלי בהחלטות ועדת שחרורים, כפי שפורטו בשורה של פסקי דין, ובهم גם רע"ב 3686/10 **סמיר גנאמה נ' ועדת השחרורים**, (טרם פורסם, ניתן ביום 10/12/2009):

"**יודגש כי בית המשפט המחויז שבתו כבית משפט לעניינים מנהליים אינו פועל כערצת ערעור על ההחלטה הוועדה, אלא הוא בוחן את ההחלטה הוועדה כהחלטה מינימלית, ומכאן שהתערבותו של בית המשפט תישא רק במקרים בהם קמה עילה מלאה המאפיינת את המשפט המינימלי כנגד ההחלטה הוועדה. על בית המשפט לשמור על מרחב של שיקול דעת לוועדה בהחלטתה לגבי שחרור אסירים, ולהתערב בהחלטותיה רק אם הן לוקות בחוסר סבירות קיצוני (ראו בין השאר: ע"א 2/83 ועדת השחרורים נ' אסיאס, פ"ד לז(2) 688 (1983); בג"ץ 89/01 הוועד הציבורי נגד עינויים נ' ועדת השחרורים, פ"ד נה(2) 871, 838 (2001); רע"ב 4570/02 מחאמיד נ' מדינת ישראל, פ"ד נו(5) 236 (2002)).**

כפי שציינה ועדת השחרורים בהחלטתה الأخيرة מיום 9.6.15, אמ衲ו התנהגות העותר בכלא תקינה, ואולם מהמידעים העדכניים שהוצגו עליה כי נשקפת מסוכנות שחרורו של העותר, וזאת עקב מעורבותו הפעילה בארגון פשיעה. לא מצאנו מקום להתערב בקביעת זו, שמעוגנת במידע העדכניים שהוצגו לעין הוועדה ולעיננו.

נוסיף עוד כי מעבר למסוכנות הנשקפת מהעותר, וזאת עקב קשרים כאלה אחרים עם בני משפחת חרירי ומעורבותו בפעולות ארגון הפשעה (קשרים שעלו במידעים בפירוט רב, הן מהשנתיים 2013, 2014 וכן ממועד עדכני), הרי שעולה מהמידעים שגם נשקפת סכנה לעותר עצמו ולאחרים בסביבתו הקרובה, וזאת ככל שישוחרר ממשרר (ראו לעניין זה במיוחד מידע מס' 1673552 מראשית חודש מאי 2015).

מכאן שהחלטת ועדת השחרורים, אשר דחתה את בקשתו של העותר לשחרור מוקדם, היא החלטה אשר התקבלה בהתאם לסמכתה של הוועדה, בהתבסס על תשתיית ראיות מנהליות סבירה ומטעמים עוניינים וסבירים. בנסיבות אלו אין עילה להתערב בהחלטה.

ערים אנו לעובדה כי העותר עתיד להשתחרר מילא ממשרר תוך פרק זמן של חודשים וחצי. מכאן שלכאורה כל אותה מסוכנות עלולה להתמשח בתוך פרק זמן שאיןנו אמורים. עם זאת, אין בכך כדי להקים עילת התערבות בהחלטת ועדת השחרורים, אשר כאמור, היא החלטה סבירה ובמיוחד בשים לב להוראות סעיף 3 לחוק שחרור על תנאי ממשרר, הקובע כי תנאי מוקדם לבחינת שחרור הוא שועדת השחרורים תשתקנע כי אין בשחרורו של אסיר כדי לסכן את שלום הציבור.

אשר על כן ומכל הטעמים שפורטו, אנו דוחים את העתירה.

החומר החסוי שהוצג לעיינו סומן בחותמת האב"ד, יוחזר לפרקליטות ויועמד לעיון בית משפט מוסמך, ככל שהדבר ידרש.

המציאות תשליך פסק דין לב"כ הצדדים.

ניתן היום, י"ד تموز תשע"ה,
01 יולי 2015, בהעדך
הצדדים.

**ברונ שפירא, סגן נשיא [אב"ד]
בטיינה טאובר, שופטת
abrahem Alikim, שופט**